BESLUT

KOMMISSIONENS BESLUT (EU) 2017/145

av den 25 januari 2017

om att med en restriktion behålla hänvisningen till den harmoniserade standarden EN 14904:2006 Sportbeläggningar – Specifikation för inomhusytor avsedda för olika sporter i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG ([1]), särskilt artikel 18.2, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med förordning (EU) nr 305/2011 ska de harmoniserade standarder som avses i artikel 17 uppfylla kraven i det harmoniserade system som fastställs i eller genom den förordningen.

(2) I mars 2006 antog Europeiska standardiseringskommittén (CEN) den harmoniserade standarden EN 14904:2006 Sportbeläggningar – Specifikation för inomhusytor avsedda för olika sporter. Hänvisningen till standarden offentliggjordes därefter i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]).

(3) Den 21 augusti 2015 framförde Tyskland en formell invändning mot den harmoniserade standarden EN 14904:2006. I den formella invändningen som rör anmärkning 1 i bilaga ZA.1 till standarden, som gäller metoder och kriterier för bedömning av andra farliga ämnen än formaldehyd eller pentaklorfenol (PCP), begärde Tyskland att hänvisningen till standarden skulle strykas från *Europeiska unionens officiella tidning* eller begränsas så att anmärkning 1 i bilaga ZA.1 till standarden uteslöts från hänvisningens tillämpningsområde.

(4) Enligt Tyskland innehåller standarden inte några harmoniserade metoder för bedömning av de berörda byggprodukternas prestanda i förhållande till väsentliga egenskaper hos andra farliga ämnen än formaldehyd och pentaklorfenol (PCP). I anmärkning 1 i bilaga ZA.1 till standarden fastställs att ytterligare krav när det gäller farliga ämnen, inbegripet nationella bestämmelser, kan komma att gälla produkter inom standardens tillämpningsområde och att alla dessa måste följas där de är tillämpliga. Tyskland betonade att de enda särskilda klausulerna i standarden som rör farliga ämnen (klausul 5.5 och 5.6) gäller formaldehyd och pentaklorfenol (PCP).

(5) Tyskland ansåg att denna brist utgör en överträdelse av artikel 17.3 i förordning (EU) nr 305/2011, eftersom standarden i fråga inte helt uppfyller de krav som fastställs i det berörda mandatet, i enlighet med artikel 18.

(6) Vidare lyfte Tyskland fram betydelsen av lämplig hantering av utsläpp av sådana andra farliga ämnen, särskilt flyktiga organiska föreningar (VOC), i de harmoniserade standarderna, i synnerhet vad gäller produkterna i fråga.

([1]) EUT L 88, 4.4.2011, s. 5.

([2]) Kommissionens meddelande inom ramen för genomförandet av rådets direktiv 89/106/EEG (EUT C 304, 13.12.2006, s. 1). Senaste offentliggörandet: Kommissionens meddelande inom ramen för genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG (EUT C 398, 28.10.2016, s. 7).

(7) Därför begärde Tyskland att hänvisningen till standarden skulle strykas eller begränsas så att anmärkning 1 i bilaga ZA.1 utesluts från dess tillämpningsområde, i syfte att ge medlemsstaterna möjlighet att införa nationella bestämmelser för bedömning av prestanda i förhållande till de väsentliga egenskaperna, vad gäller utsläpp av andra farliga ämnen än formaldehyd och pentaklorfenol (PCP).

(8) Vid bedömningen av huruvida begäran ska tas upp till prövning bör påpekas att om Tysklands alternativa begäran skulle tolkas som en separat begäran, som syftar till att ge medlemsstaterna möjlighet att införa nationella bestämmelser genom vilka ytterligare krav fastställs, skulle en sådan begäran inte fokusera på innehållet i EN 14904:2006 och bör därför anses ogiltig. Eftersom ordalydelsen i begäran tydligt syftar på en begränsning av tillämpningsområdet för hänvisningen till standarden bör Tysklands uttalanden om följderna av en sådan begränsning endast ses som en del av resonemanget i den formella invändningen och behandlas därmed inte separat.

(9) Enligt artikel 17.3 i förordning (EU) nr 305/2011 ska de harmoniserade standarderna tillhandahålla metoder och kriterier för bedömning av prestandan hos de produkter som dessa omfattar, i förhållande till deras väsentliga egenskaper. Precis som Tyskland har uppgett hänvisar anmärkning 1 i bilaga ZA.1 till EN 14904:2006 endast till befintliga nationella bestämmelser. I detta avseende uppfyller inte EN 14904:2006 kraven som fastställs i artikel 17.3 i förordning (EU) nr 305/2011.

(10) Domstolen anger dessutom i sin rättspraxis ([1]) att medlemsstater inte har rätt att införa nationella bestämmelser för bedömning av prestanda i förhållande till andra väsentliga egenskaper än dem som ingår i de harmoniserade standarderna, när det gäller saluföring eller användning av de byggprodukter som dessa omfattar. Därmed strider innehållet i EN 14904:2006 även mot dessa principer.

(11) Mot bakgrund av detta och med tanke på att förordningar är direkt tillämpliga, bör anmärkning 1 i bilaga ZA.1 till EN 14904:2006 inte tillämpas, oberoende av resultatet av förfarandet för den formella invändningen.

(12) Eftersom att domstolen i sin rättspraxis ([2]) bekräftar den uttömmande karaktären hos det harmoniserade system som fastställs i eller genom förordning (EU) nr 305/2011 betyder ogiltigförklarandet av anmärkning 1 i bilaga ZA.1 till EN 14904:2006 inte att medlemsstaterna kan införa nationella bestämmelser för bedömning av prestanda i förhållande till farliga ämnens väsentliga egenskaper, vad gäller utsläpp av andra farliga ämnen än formaldehyd och pentaklorfenol (PCP).

(13) På grundval av innehållet i EN 14904:2006 och uppgifterna från Tyskland, övriga medlemsstater, CEN och branschen samt efter att ha hört de kommittéer som inrättats genom artikel 64 i förordning (EU) nr 305/2011 och artikel 22 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 ([3]), bör det noteras att inga större invändningar har gjorts mot fortsatt offentliggörande av hänvisningen till standarden i *Europeiska unionens officiella tidning*. Uteslutandet av anmärkning 1 i bilaga ZA.1 från tillämpningsområdet för hänvisningen som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* har bemötts med oro på grund av den tolkning av domstolens rättspraxis enligt vilken medlemsstater, om de anser att en produkts säkerhet inte är tillräckligt säkerställd, kan fastställa krav som begränsar den fria rörligheten för produkten. Domstolen har redan påpekat att en sådan tolkning skulle ge anledning att ifrågasätta harmoniseringens ändamålsenlighet på detta område ([4]).

(14) Standardens påstådda ofullständighet bör därför inte ses som en tillräcklig anledning för att godta Tysklands första begäran om ett fullständigt återkallande av hänvisningen till standard EN 14904:2006 från *Europeiska unionens officiella tidning*. Begäran bör därmed avslås.

(15) När det gäller den alternativa begäran om att begränsa hänvisningen genom att utesluta anmärkning 1 i bilaga ZA.1 från dess tillämpningsområde, bör det först påpekas, vilket redan framgår, att klausulen inte ska tillämpas, oberoende av resultatet av förfarandet för denna formella invändning. Av tydlighetsskäl är det dock nödvändigt att uttryckligen utesluta den ogiltiga klausulen från hänvisningen.

([1]) Se särskilt domstolens dom i mål C-100/13 (*kommissionen mot Tyskland*), punkt 55 ff.
([2]) Se domstolens dom i mål C-100/13 (*kommissionen mot Tyskland*), punkt 62.
([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).
([4]) Se domstolens dom i mål C-100/13 (*kommissionen mot Tyskland*), punkt 60.

(16) Hänvisningen till EN 14904:2006 bör därför behållas, men det är nödvändigt att införa en restriktion som utesluter anmärkning 1 i bilaga ZA.1 till standarden från dess tillämpningsområde.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Hänvisningen till den harmoniserade standarden EN 14904:2006 Sportbeläggningar – Specifikation för inomhusytor avsedda för olika sporter ska behållas med en restriktion.

Kommissionen ska lägga till följande restriktion i förteckningen över hänvisningar till harmoniserade standarder i *Europeiska unionens officiella tidning*: ”Anmärkning 1 i bilaga ZA.1 till standard EN 14904:2006 utesluts från tillämpningsområdet för den offentliggjorda hänvisningen”.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 25 januari 2017.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande